

PREGAR: PARLAR A ALGÚ I ESCOLTAR-LO

* **QUAN PREGUEM, Déu ens inspira a fer-ho... preguem des de la fe.**

Fer silenci, reflexionar, revisar la pròpia vida, discernir les decisions que hem de prendre, no són realitats exclusivament religioses. Però quan aquestes accions es fan des de la confiança en el Senyor, reconeixent que Ell ens mou a obrir-nos, des d'una experiència de fe, llavors van esdevenint pregària.

* **QUAN PREGUEM, l'Esperit de Déu ve a ajudar-nos... preguem des de la confiança.**

L'esperit de Déu prega amb nosaltres i en nosaltres per fer-nos sentir més fills de Déu. Sant Pau a la carta als cristians romans ho descriu bellament: "L'Esperit ens ha fet fills i ens fa cridar: "Abbà, Pare!". Així l'Esperit mateix s'uneix al nostre esperit per donar testimonis que som fills de Déu." (Romans 8, 15-16).

* **QUAN PREGUEM, ho fem amb el pensament, el cos, el cor i l'esperit... preguem des del que som.**

Pregar és una acció de tota la persona; per això podem expressar sentiments i formular pensaments, manifestar desigs, podem sentir pau interior, i la tensió del compromís. Preguem amb gestos i diem paraules; preguem amb el silenci o ens deixem moure per la bellesa d'una cançó... Preguem des d'una cultura i una situació personal, des d'un moment històric o d'un fet ben petit, des de les nostres inquietuds i des dels nostres temors...

* **QUAN PREGUEM, cerquem la veritat... preguem des de la sinceritat.**

Jesús mateix va dir als seus deixebles: "Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida." (Joan 8,12). Pregar és cercar llum d'autenticitat. En la pregària no hi ha mercadeig, sinó una plena obertura del cor a algú que ens estima ja d'entrada.

* **QUAN PREGUEM, ens transformem i canvia el nostre voltant... preguem des de la conversió.**

Jesús va dir: "Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més." (Joan 15, 1-2). Només pot transformar el món el qui està disposat a transformar-se ell mateix, en llenguatge de la fe convertir-se: aprendre a mirar i actuar en el món amb els ulls i els gestos de Déu. La pregària ens va fent imatges de Déu... un treball tenaç i que demana una constància de cada dia.

* **QUAN PREGUEM, no fugim del món ni de la responsabilitat... preguem des de la vida.**

Recollir-se per pregar no és un replegament per escapar-se de la vida de cada dia, sinó aturar-se per poder interioritzar la vida, omplir-la de la mirada de Déu, i reprendre-la com a lloc de creixement del Regne de Déu, com a lloc de manifestació de la misericòrdia.

* **QUAN PREGUEM, ens unim... preguem des de la comunitat.**

Quan preguem, ni que estiguem sols, diem "Pare nostre...". Preguem des del cor de l'Església, units a tants germans i germanes que alcen la seva lloança cada dia al Senyor. Una solidaritat compartida que ens uneix i enforteix en una mateixa esperança compartida.